

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne **19.3.2014** v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Sováka a přísedících Libuše Matuškové a Bedřišky Maurerové, **t a k t o :**

Obžalovaný

██████████ ██████████,

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici
██████████,

j e v i n e n , ž e

přesně nezjištěného dne v období od měsíce █████ 2012 do dne █████.2012, v odpoledních hodinách, v obci █████, za účelem mít s ní pohlavní styk, poškozenou nezl. █████ █████, nar. █████, o které předpokládal, že se může jednat o dívku ještě mladší 15-ti let, pod záminkou nabídky cigarety a společného kouření vylákal na osamocené místo k řece █████, kde ji shodil na zem do lehu na záda, proti její vůli jí stáhl kalhoty a kalhotky ke kotníkům, sám se také obnažil na dolní polovině těla a na poškozenou nalehl, využitím své větší fyzické síly jí roztáhl nohy od sebe a zvedl obě ruce nad hlavu, které jí zde pak držel, aby jí znemožnil se mu aktivně bránit, kdy poté na ní i přes její pláč vykonal nechráněnou soulož, při které poškozená pociťovala bolest, kdy po vykonání soulože poškozenou nechal ležet na zemi a z místa činu odešel, přičemž nezl. █████ v důsledku tohoto jednání obžalovaného utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu s projevy spočívajícími mj. v neodbytném znovuvybavování prožitého traumatu, obtížích s usínáním i udržením spánku, podrážděnosti, emoční lability, obtížích s koncentrací a přehnaných úlekových reakcích, kdy tato přetrvávala minimálně do █████ 2012,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin souloží, na dítěti mladším patnácti let a způsobil činem těžkou újmu na zdraví,

t í m s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku,

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání p ě t i (5) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do v ě z n i c e
s d o z o r e m.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaný ■■■■■ se s poškozenou nezletilou ■■■■■ dlouhodobě znal s ohledem na to, že byl ■■■■■, registrované ■■■■■ poškozené. Obžalovaný si byl vědom toho, že poškozená i přes svůj teprve školní věk ráda kouřila cigarety, a proto ji přesně nezjištěného dne na přelomu ■■■■■ 2012 pod nabídkou společného zakouření si vylákal na odlehlé místo k řece. Zde ji však náhle povalil na zem a po vysvěcení na ní proti její vůli, způsobem popsáním ve výrokové části rozsudku, vykonal soulož. Tímto jednáním jí způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, která u poškozené přetrvávala v nejzávažnější formě minimálně do ■■■■■ 2012, když problémy v nižší intenzitě pokračovaly i nadále.

Krajský soud v Hradci Králové již jednou ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 26.6.2013, čj. 6T 5/2013-505, kdy obžalovaného uznal na vinu zažalovaným jednáním, tj. zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku a odsoudil ho za to podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání pěti let a podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku obžalovaného pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s dozorem. Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 5.9.2013, sp. zn. 2 To 59/2013, rozhodl tak, že podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. řádu napadený rozsudek z podnětu obou podaných odvolání ve věci (odvolání obžalovaného i státního zástupce) zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil Krajskému soudu v Hradci Králové. Pod bodem 2 potom rozhodl, že obžalovaného ponechal ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) tr. řádu. Vrchní soud uvedl, že pokud zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku měl být proveden formou soulože, je důkaz soulože základním důkazem o jeho spáchání. Z obsahu spisu tento důkaz nevyplývá, když z lékařské zprávy na č.l. 351 je patrné, že při vyšetření poškozené, provedeném zhruba měsíc po posuzované události, byly na hymenu poškozené zjištěny drobné defekty hymenálního okraje. Tato nejasnost nebyla ošetřujícím lékařem ■■■■■ spolehlivě vysvětlena ani v jeho dodatečné lékařské zprávě na č.l. 354. Otázkou, zda pohlavní styk byl proveden formou soulože, se podrobněji nezabýval ani soud prvního stupně. Proto by měl být vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví – odvětví gynekologie, kdy s ohledem na odstup doby zřejmě nebude nezbytné

nové lékařské vyšetření poškozené, ale znalec bude vycházet pouze ze stávajících lékařských zpráv v lékařské dokumentaci a z obsahu trestního spisu. Vrchní soud dále prvostupňovému soudu uložil provést v hlavním líčení výslech poškozené, který není v nepřítomnosti obžalovaného za přítomnosti psychologky vyloučen, byť by osoba mladší 15-ti let měla být opětovně vyslýchána pouze výjimečně s ohledem na ožívování okolností, které by mohly nepříznivě ovlivnit její duševní a mravní vývoj. Toto je však třeba s ohledem na to, že zde proti sobě stojí výpověď obžalovaného a poškozené a lékařská gynekologická zpráva je nejednoznačná. V případě, že i po doplnění dokazování soud zjistí, že se obžalovaný dopustil předmětným jednáním zvláště závažného zločinu znásilnění a že způsobil poškozené posttraumatickou stresovou poruchu, bude třeba, aby se přesvědčivěji zabýval otázkou, zda se jedná o těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku.

Krajský soud v Hradci Králové v novém hlavním líčení doplnil dokazování ve shora naznačeném směru, kdy nejprve za přítomnosti psychologky a pracovnice Magistrátu města ██████ vyslechl v nepřítomnosti obžalovaného nezletilou ██████ (č.l. 624-634), následně potom vyslechl znalkyni psychologku PhDr. Janu Mervartovou, která byla přítomna předmětnému výslechu k případnému doplnění znaleckého posudku na základě toho, co předmětná znalkyně viděla a slyšela u hlavního líčení (č.l. 634-636). Po tomto soud přibral opatřením znalce z oboru zdravotnictví – odvětví porodnictví k vypracování znaleckého posudku gynekologického, aby posoudil lékařskou dokumentaci nezletilé ██████, spisový materiál a zodpověděl otázky, které mu byly položeny (č.l. 644-646). K vypracovanému znaleckému posudku (č.l. 668-669) byl potom znalec vyslechnut u hlavního líčení (č.l. 676-677).

Obžalovaný ve věci vypovídal až při vazebním zasedání nařízeném k rozhodnutí o návrhu na jeho vzetí do vazby (č.l. 27-29), kdy uvedl, že byl skutečně s poškozenou na inkriminovaném místě u vody, kde si zakouřili. Pak sama poškozená chtěla, aby ji odpanil z důvodu, že se jí holky smějí, že je ještě panna. On nechtěl. ██████ si svlékla rifle a kalhotky ke kolenům, kdy pak se přesunuli ke stromu, u kterého zkoušeli prcat. Ještě předtím ho sváděla, když si hladila píču. Péro mu ale moc nestálo. Zkoušeli to asi 5 minut, ale nepodařilo se mu strčit péro do její díry. ██████ mu nadávala, že to neumí. Ustrojil se proto a odešel. Rozhodně ji tedy znásilnil. O ██████, která je ██████ jeho ██████, věděl, že chodí teprve na základní školu, a proto její věk odhadoval na 14 až 15 let. Sama mu říkala, že už měla mít jiného kluka v ██████, kde bydlí její ██████, který byl lepší, než on. Myslí si, že ██████ si znásilnění vymyslela z důvodu, že je na něho zasedlá, protože se na jaře pohádal s její ██████ a svojí ██████, resp. už přesně neví, jestli se nepohádali až poté, co s ██████ zkoušeli prcat. Žádnou nemocí dle něho poškozená netrpí, protože se ve vazbě dozvěděl, že chodí ven i po večerech. Při dalším vazebním zasedání (č.l. 53-54) se obžalovaný vyjádřil pouze k vazebním důvodům. V rámci svého výslechu v přípravném řízení (č.l. 175-178) pak využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. Toto učinil i **u hlavního líčení** (č.l. 445), kdy jeho předchozí výpovědi byly za podmínek § 207 odst. 2 tr. řádu přečteny.

Ze spáchání předmětného jednání je obžalovaný usvědčován i audiovizuálně zaznamenanou **svědeckou výpovědí poškozené nezletilé ██████ ██████**, nar.

██████████ (č.l. 179-193), kdy tato výpověď byla přehrána v jednacím sále pomocí audiovizuální techniky za podmínek dle § 102 odst. 2 tr. řádu. Soud tak měl možnost shlédnout reakce poškozené na jednotlivé otázky a odpovědi, které k uvedené události sdělila. Tyto odpovídaly dle něho věku poškozené, jejím rozumovým schopnostem, i tomu, že o celé věci musela hovořit s cizími lidmi, kteří s ní však dokázali navázat kontakt. Osobnost poškozené pak odpovídá znaleckým posudkům, které na ni byly vypracovány (viz níže). Z výpovědi vyplynulo, že poškozená už přesně neví, kdy se to stalo, ale bylo to v době, kdy ještě byla škola. Patrně k tomu došlo asi cca 1 měsíc předtím, než o tom na policii vypovídala. Tehdy si doma hrála venku s balónem a obžalovaný ██████████ ji oslovil s nabídkou kouření cigarety. Šli pak spolu k vodě. Tam ji obžalovaný nečekaně rukama strčil jakoby z boku do ruky a ona spadla na zem na záda. On si k ní přiklekl z pravé strany a proti její vůli, kdy mu říkala, aby ji nechal být, jí rozepnul knoflík a zip u riflí. Rifle a kalhotky jí pak stáhnul ke kotníkům. Sám se také svlékl na dolní polovinu těla, kdy si stáhl kalhoty, na kterých měl bílý kříž, a spodní prádlo s nohavicemi, tedy asi trenky. Oddělal si i ledvinku, ve které měl mít ty cigarety. Pak na ni, ač už i brečela, nalehl. Svými nohama jí roztáhnul nohy od sebe. Jednou svojí rukou se pak snažil dostat do její vagíny jeho penis. Povedlo se mu to asi až po 2 až 3 neúspěšných pokusech, kdy pak s ní souložil. Pořád brečela, protože jí to bolelo, což mu i říkala. Také mu říkala, že to na něho řekne. On ale pokračoval, aniž by cokoliv říkal. Dělal v její vagíně takové pohyby nahoru a dolů, a to pořád až do doby, než toho zanechal. Pak vstal, oblékl se a odešel. Když z ní vstal, viděla jeho penis, který měl dole. Nezletilá toto vše znázornila za použití figurín. Přitom poté, co jí zasunul penis do vagíny, tak ji oběma rukama chytl za její ruce, a to každou ruku jednou svojí rukou a držel jí je u hlavy. U toho ji i líbal na krku. Po jejím shoení na zem se bránila jen slovně. Ruce a nohy se bála použít, aby jí něco neudělal, třeba ji nepraštil. Ona sama se po jeho odchodu oblékla a odešla domů, kde se pozvracela. ██████████ o tom neřekla, protože ta žije s ██████████, ██████████ obžalovaného, která by tomu určitě nevěřila. Prvně o tom pak řekla až svojí ██████████, která to oznámila, a to až poté, co k ██████████ od ██████████ odjela. Obžalovanému sice nikdy neřekla, kolik jí je let, ale věděla o ní, že ještě chodí do školy. Vícekrát jí i při častých návštěvách u nich doma, kdy přišel za tetou ██████████, pomáhal s úkoly a ptal se jí na to, co bylo ve škole. Navíc se zúčastnil oslavy jejích jedenáctých nebo dvanáctých narozenin, kdy si myslí, že se tehdy její ██████████ ptal, kolikáté narozeniny slavila. Výrazy penis a vagina ji naučila ██████████, aby to dokázala slušně pojmenovat. Vyloučila, že by obžalovaného žádala, aby jí připravil o panenství. Sama nikdy s nikým do té doby a ani potom nesouložila, protože ví, že se to může až od 18-ti let. Z toho důvodu to také s obžalovaným dělat nechtěla, kdy se jí navíc ani nelíbil. Je ošklivý, nikdo ho nechtěl, a proto to asi udělal jí. Už předtím jí říkal, že ho přitahuje, ale nerozuměla tomu, co tím myslí, a to ani v době jejího svědeckého výslechu, což je z audiovizuálního záznamu jeho průběhu spolehlivě patrné. S žádným klukem doposud nechodila.

Nezletilá ██████████ ve svém výslechu u **hlavního líčení** po zrušení věci odvolacím soudem setrvala na své výpovědi z přípravného řízení, kdy obžalovaný jí na místo vylákal skutečně pod záminkou nabídky cigarety. Tam do ní strčil, říkala mu, ať ji nechá být, ale on ji neposlouchal, svlékal se, dal jí ruce dozadu za hlavu, roztahoval jí nohy. Ze začátku se jí nemohl dostat do vagíny, pak ano a hrozně jí to bolelo. Říkala mu, ať ji nechá, ale neposlouchal ji. Kopulační pohyby nad ní dělal vícekrát, delší dobu („furt“), rukama se nebránila, protože se bála, pouze slovně, ale on ji pořád neposlouchal. Jeho penis cítila ve vagíně. Pak se sebral a odešel. Ona na místě zůstala, brečela, pak šla domů a bylo jí špatně.

Doma zvracela, pořád nemohla spát, měla to před očima. Potom chodila do [REDACTED]. Pak tam chodit nechtěla, protože se jí to zpátky připomínalo a stále nad tím přemýšlela. Úplně to nepřestalo ani do současné doby. Přesněji nedokázala určit, kdy se případná situace zlepšila. Svědkyně už ani nedokázala odvodit, kdy k celému jednání došlo. Myslela si, že spíše o prázdninách. Krátce potom, co k tomu došlo, vše řekla [REDACTED]. Daná situace, která se jí s obžalovaným stala, se jí stala poprvé. Nikdy předtím ani potom k ničemu takovému nedošlo. V současné době žádného kluka nemá, ven moc nechodí, je spíše pořád doma. Když se jí situace vrací, vyvolává to v ní strach z [REDACTED].

V rámci rovněž audiovizuálně zaznamenané prověrky její výpovědi na místě provedené dle § 104e tr. řádu (zachycena na č.l. 202-211, kdy u hlavního líčení byl proveden důkaz opět přehráním této prověrky na televizní obrazovce nacházející se v jednací síni a na monitoru předsedy senátu) pak i policejnímu orgánu popsala, kde ji obžalovaný oslovil s nabídkou cigarety, kudy pak šli až na jí následně označené místo, kde k jí udávanému činu došlo, tj. kde, jak znovu zopakovala, ji obžalovaný u řeky strčil a ona spadla na zem do trávy, která tam tehdy byla. Následně po jeho a jejím vysvětlezení na označeném místě na ní vykonal soulož. Prověrce výpovědi byl jako nezúčastněná osoba přítomný [REDACTED]. Ten potvrdil, že na poškozenou udávaném místě skutečně dříve byla vysoká tráva, což je mu známo z toho důvodu, že zde pravidelně chodil chytat ryby. Na tuto byla navezena jiná vysečená tráva, která potlačila vzrostlou travu a došlo k jejímu vyšlapání. Během provedené prověrky byla pořízena i do spisu založená fotodokumentace. Pokud ze strany obhajoby zazněly výhrady vůči nedostatečnému poučení poškozené ve vztahu k obžalovanému, dle soudu bylo toto poučení přiměřené věku poškozené, jejím rozumovým schopnostem a poškozená ve věci neodmítla vypovídat. Rovněž tak pokud bylo poukazováno, jak daný úkon snášela, usmívala se a její případný výslech by proto mohl být možný, soud k tomu uvádí ve shodě se státním zástupcem, že situace byla nekrytě natáčena na kameru a z chování poškozené je zřejmé, že celá situace a hovoření o ní, byť formou odpovědi na otázky před cizími lidmi, v ní budí rozpaky a reaguje na to přiměřeně svému dětskému věku.

Soud měl k dispozici i zprávy z Oblastní nemocnice v [REDACTED], kde byla nezletilá vyšetřena na gynekologii (č.l. 351, 354). Ty potvrzují pravdivost výpovědi poškozené nezletilé [REDACTED], kdy vyšetřením byl potvrzen defekt jejího hymenu. Poševní vchod byl prostupný pro prst s drobnými defekty hymenálního okraje viditelnými při zvětšení, přičemž se nejednalo o poranění čerstvé.

Znalec MUDr. Jiří Vambora ve svém znaleckém posudku a u hlavního líčení uvedl, že lékařská zpráva [REDACTED] ze dne [REDACTED] 2012 a jeho doplňující zpráva z [REDACTED] 2012 jsou dostatečně podrobné a logicky uspořádané, popisují stav přirození poškozené podle jejich slov „asi měsíc“ po pohlavním styku. V souladu s tímto údajem není nalezeno žádné čerstvé nebo krvácející poranění. Otvor panenské blány s defekty okraje jsou prohlédnuty i kolposkopicky, což umožňuje přesnější popis a zhodnocení. Je uvedeno, že vyšetření v gynekologických zrcadlech je možné bez obtíží. Nález odpovídá prostupnosti poševního vchodu po uskutečnění soulože se zavedením penisu do pochvy před několika dny (5 - 7), anebo dříve. To přesněji nelze určit. Liší se od stavů vzniklých jiným mechanismem, např. zavádění předmětů do pochvy a nebo poraněním při dětských hrách. V těchto případech

se nenalézají popisované carunculae hymenales, ale buď hladký okraj hymenální, anebo jednotlivé zářezy. Uvedené změny mohly tedy vzniknout způsobem, jak uvedla poškozená ve své výpovědi. Uvedla, že po činu nekrvácela. To je také možné, krvácení při defloraci může být nepatrné a nepozorovatelné. V praxi (což potvrzuje i literatura) je možné se setkat s velmi individuálními tvary hymenu a otvoru v panenské bláně. Někdy je otvor tak prostupný a elastický, že jej soulož neporuší a definitivně se trhá až při porodu. Pak z něj zbývají drobné výčnělky na sliznici obvodu poševního vchodu – uváděné carunculae hymenales.

U hlavního líčení znalec k dotazu uvedl to, co zodpověděl ve svém znaleckém posudku, že popsany lékařský nález odpovídá tomu, že k pohlavnímu styku došlo v nejkratší době od vyšetření 5 – 7 dní, a od této doby to mohlo být i delší dobu zpětně, kdy to však nelze určit. Dále znalec řekl, že měl k dispozici obě lékařské zprávy ve spise, kdy musí dát za pravdu gynekologovi [REDAKCE], jehož lékařská zpráva je taková, jaká by být měla. Pediatr, který předtím poškozenou vyšetřoval, toto činil s jiným zaměřením a jeho zpráva a popis nestačí k tomu, aby z ní byl činěn spolehlivý závěr.

Na nezletilou [REDAKCE] byl vypracován **znalecký posudek z odvětví dětské psychologie** (č.l. 107-131), kdy znalkyni PhDr. Janou Mervartovou soud vyslechl i u hlavního líčení (č.l. 476-480). Ten hovoří ve prospěch závěru o pravdivosti usvědčujících tvrzení poškozené. Dle něho je poškozená [REDAKCE] (IQ [REDAKCE]) s defektními paměťovými schopnostmi, zejména pro účely učení. V časových údajích se doposud nadále vůbec neorientuje, když ani nedokáže vyjmenovat měsíce. Myšlení má konkrétní, bez schopností abstrakce. Slovní zásobu má velmi chudou a celkově její verbální projevy jsou slabší než neverbální. Mentálně a sociálně pak působí dítě jako jen 10-ti až 11-tileté, ač její biologický věk je [REDAKCE] let. I ve srovnání s vrstevníky je spíše naivní, ač už kouří, na což je ale již navyklá. Přitom je společensky laděná. O chlapce ale ještě zájem nejeví, ač zřejmě už registruje jejich zájem o ni. Nemá tendenci na sebe poutat pozornost a sexuálně provokovat. Autority respektuje. Pouze na [REDAKCE] bývá drzá a obelhává kvůli kouření, které jí [REDAKCE] zakazuje. Celkově je schopna adekvátně vnímat smysl toho, co prožila. Je schopna klíčové okamžiky sexuální ataky svými omezenými vyjadřovacími prostředky popsat, byť bez schopnosti uvést spolehlivé údaje časové. Detaily je schopna popsat až k upřesňujícím dotazům, kdy je nutné se jí i doptávat, jak to myslí a ujasňovat si časovou posloupnost. Její slovník je totiž chudý a velmi jednoduchý. Navíc musí překonávat zábrany, bariéry studu a vůbec primární neochotu se k celé věci vracet. Jí udávaný popis toho, co měla prožít, pak dle znalkyně působí věrohodně. Nebyly zjištěny nevysvětlitelné rozdíly mezi tím, co sdělila policejnímu orgánu a co při znaleckém vyšetření. Jejím sdělením odpovídá i celý neverbální projev, kdy místa, kde má problém mluvit, doprovází líčení nějaký afekt. Nebyl zjištěn žádný motiv k tomu, aby si vymyslela to, co uvádí. Nelze předpokládat, že by z její strany byl učiněn požadavek, aby ji obžalovaný „odpanil“, kdy sice ví, co to znamená, ale zcela se to vymyká jejímu současnému hodnotovému rámci. Skutečně očekávala, že u řeky s obžalovaným budou pouze kouřit. Obžalovaného jako [REDAKCE] její [REDAKCE] dobře znala a tudíž situaci vnímala jako bezpečnou a normální. O to víc byla zaskočena a zmohla se pouze na slovní obranu. Závěrů o věrohodnosti její výpovědi prospívá i to, jak se poté zachovala a komu co sdělila, kdy se nejprve svěřila [REDAKCE], nikoli [REDAKCE], u které předpokládala spíše hněvivou reakci. V prostředí, ve kterém vyrůstá, by návod k tomu, co uvádí, stěží dostala. Přitom jí udávané důsledky pak jsou typické pro oběť takového činu a nasvědčují tomu, že mohla utrpět

posttraumatickou stresovou poruchu, protože se u ní konstituuje silná nedůvěra v muže, vyhýbá se tomu, aby někde chodila sama, nešla by do míst, kde se to stalo a mívá i flashbaky, tedy neočekávané návraty myšlenek na událost. Lekne se, pokud na ulici potká muže podobajícího se obžalovanému. Uzavírá se a bývá smutná. Pociťuje nadále bolesti břicha a podbřišku, což je řešeno gynekologem. Netrpí patologickou lhavostí. Lže v podstatě jen doma, pokud chce odklonit nějakou svoji povinnost nebo zakrýt svoje kouření. Nebylo zjištěno účelové blokování informací. Vědomě nezkrsluje. Ke zkreslení a nepřesnostem proto může dojít jen v důsledku jejich mentálních omezení, kdy např. při znaleckém vyšetření již nemluvila o své fyzické obraně poté, co ji obžalovaný srazil na zem, přestože lze spíše předpokládat, že nějaké obrany vyvíjela, že mu uhýbala, jak popsala policejnímu orgánu. Byla vyděšená a brečela, protože se ocitala navíc v situaci, která pro ni byla novou a nedokázala reagovat účelněji, aby násilí od obžalovaného, kterého jinak dobře znala, ustalo. Z jejího jednání muselo být dostatečně zřejmé odmítnutí. Dominantním pocitem byla bolest. Silnější obrany neužila také proto, že se bála agresivní odvety, které by nedokázala čelit. Zaměřila se na to, aby situaci přečkala. V jistém slova smyslu ustrnula v úleku. K faktické psychické odezvě došlo až v bezpečí, kdy začala zvracet. Nyní je její vztah k obžalovanému už odmítavý. Udávané jednání od něho nečekala a šokovalo ji. Byl to pro ni pokořující a bolestivý zážitek. O vztahu s ním nikdy neuvažovala, byl pro ni neatraktivní a přišel jí nepřitažlivý i pro jiné dívky. Spojovalo ji s ním jen společné kouření. Případný výslech před soudem pro ni může objektivně být silným stresem. Může mít problém vést rozhovor o věci s mužem, stejně tak i v přítomnosti obžalovaného a případně i členů jeho rodiny, což by mělo být zohledněno pro případ, že by byl její výslech před soudem nutný, kdy se její schopnost u soudu znovu o věci vypovídat jeví jen jako mezní. **I u hlavního líčení** znalkyně uvedla k dotazu vhodnosti na výslech poškozené u soudu, že ■■■■■ by měla asi problém vypovídat za účasti svých lidí. Pokud by měla vypovídat, musela by to být velmi situace komorní. Rozhovor by měl být za těchto okolností veden spíše ženou. ■■■■■ měla jistý problém komunikovat úplně volně a bez zábran s muži. Myslí si, že ■■■■■ si uvědomuje všechny ty souvislosti, to, jak v důsledku toho, že si to rodina řešila po svém, jaké dopady to mělo pro rodinu, je loajální se svou rodinou a chce ty dopady minimalizovat. Dnes může dávat půl roku poté jiné odpovědi a tendenčně s tím nepočítat při její eventuelní výpovědi. V zásadě to znalkyně nevyloučila, ale poukázala na podmínky, které by měly být vstřícné tomu, že je to dívka, která se skutečně vyrovnává se svými handicapem v oblasti sociální komunikace na této úrovni. Nezletilá by měla mít po boku ženu, třeba sociální pracovníci, kterou zná, která s ní už jednala, která by ji dokázala orientovat a provádět a byla takovou jakoby blízkou osobou, která by ji celou tou situací provázela. Za těchto okolností si myslí, že by i senát mohl být přítomen v takové sestavě, že v něm bude samozřejmě i muž, i když nedokáže úplně předjímat, tehdy se jí to zdálo v době vyšetření málo možné. Nezletilá s tím může mít určitý problém nebo mít bariéry, takže nedokáže předjímat, jaký bude výsledek. Existují jistě také výsledky třeba za jednocestným zrcadlem, kde je minimální počet lidí a myslí si, že ty okolnosti takového oficiálního jednání budou pro nezletilou zneklidňující. Prodleva, než se svěřila ■■■■■ a proč to neřekla ■■■■■, je dle znalkyně docela typická, protože zároveň to bylo spojené s aktem kouření, což je téma, které mezi ■■■■■ a její ■■■■■ velmi jiskří a je to téma, které ■■■■■ stíhá. Za těch okolností na ■■■■■ křičí a pro ■■■■■ spojení této další události a nějaké události další mohlo být ještě horší, otevřít to s ■■■■■. To pro ni mohl být velmi těžký problém, se kterým si po nějaký čas nevěděla

rady. Když to potom otevřela se svou [REDAKCE], očekávala, že [REDAKCE] najde nějakou cestu, jak s [REDAKCE] o té věci komunikovat, a že to pro ni tím pádem bude mít relativně mírnější průběh, ale zároveň to nedokázala neřít a už s tím zůstat sama. Chování [REDAKCE], když se o události dověděla, dle znalkyně nemohlo mít vliv na výpověď nezletilé v tom směru, že by výpovědí mohla záměrně přitížit obžalovanému. Neodpovídá to moc takovému charakteru toho, že [REDAKCE] sama [REDAKCE] vnímala jako neatraktivního partnera, sama by ho nevolila, ani s ním neměla zájem o tento druh kontaktu, pokud se mluví o nějaké potřebě, aby byla odpaněna, tak [REDAKCE] zná tento pojem, ví, co znamená, ale není to repertoár jejího chování. Ona je skutečně věrohodně schopna si hrát s malými dětmi, obléknout se a tancovat před zrcadlem s holčičkami jedenáctiletými a z toho mít dobrou zábavu. Není to ještě ten repertoár chování, který by mířil přímo k těmto zážitkům a kromě toho si znalkyně myslí, že tak, jaká byla povaha jejich vztahů, tak to mohlo proběhnout tak, jak popsala, že kdyby si tu situaci měla nějak sama vymyslet, že by se někde ve výpovědi zapletla.

Znalkyně PhDr. Jana Mervartová, která byla přítomna výslechu nezletilé poškozené u hlavního líčení, uvedla, že to, co viděla a slyšela, je konzistentní se závěry znaleckého posudku tak, jak jej podala v prosinci 2012. Překvapilo ji, že za dobu od prvotního vyšetření se poškozená neposunula směrem k dospívání v tom směru, že by byla vyspělejší jak fyzicky, tak psychosociálně. Pokud jde o chování poškozené během výslechu, zpočátku se chvěla, rozhodně měla problém s projevem a byla to pro ni nadstandardní zátěž, ale situaci zvládla. Čekala větší bariéry v kontaktu a myslí si, že se nakonec podařilo vytvořit do jisté míry příjemnou atmosféru. K dotazu obhájce, zda poté, co poškozená uvedla, že před projednávanou událostí, ani po ní nikoho jiného neměla a že nesleduje hanbaté filmy, může znalkyně vyloučit, že tato není schopna zaměnit penis s jinou částí těla, znalkyně odpověděla, že nezletilá ví, co je penis, je schopna podat relevantní údaj a nezaměnit to tedy s jinou částí těla. Nemůže vyloučit, že poškozená někoho „mít nemohla“, ale nepředpokládá a věří, že tomu tak nebylo. K další otázce, kdy poškozená neměla žádnou zkušenost se stykem a údajně měla vědět, co je penis, ale byla na druhou stranu v situaci „kdy zrakové vjemy spočívaly spíše na stromech, než kde jinde“, čili za této situace, kdy neviděla do svého klína, zda může tedy znalkyně vyloučit, zda skutečně docházelo ke koitálnímu styku v pravém slova smyslu, znalkyně uvedla, že s větší pravděpodobností spíše ano. K tomu ji vede údaj, že byla schopna uvést, že nejdřív se obviněný pokoušel, a teprve pak se mu to podařilo, což z jejího pohledu zakládá jistou míru zkušeností s tím, co se dělo v jejím klíně.

To, že nezletilá [REDAKCE] v důsledku udávaného jednání obžalovaného skutečně utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, pak prokazuje na poškozenou podaný **pedopsychiatrický znalecký posudek** znalkyní MUDr. Zuzanou Kozákovou (č.l. 139-156), k němuž byla znalkyně vyslechnuta u hlavního líčení (č.l. 481-484). Z jeho závěrů vyplývá, že nezletilou [REDAKCE] udávané jednání obžalovaného je typickou traumatickou událostí pro vznik posttraumatické stresové poruchy, a to od měsíce [REDAKCE] 2012, přičemž u ní byl zjištěn stav, který trvá a vyžádá si déletrvající léčbu. Je přítomno neodbytné znovuvybavování nebo znovuprožívání stresu v podobě rušivých flashbacků např. i během dne ve škole, živých vzpomínek či opakujících se snů, nebo prožívání úzkosti při expozici okolnostem, připomínajícím nebo spojeným se stresorem. Zpočátku bylo přítomno zhoršení spánku v podobě obtíží s usínáním, nočních můr s nespecifickým obsahem, jakož i udržení spánku. Cíleně se vyhýbá i místům spojeným s událostí v realitě, jakož i [REDAKCE] obžalovaného.

Stahuje se ještě více do úzkého [REDAKCE] kruhu. Pokud má o činu hovořit, objevuje se u ní psychomotorický neklid, emoční labilita, bloky v komunikaci. Zjištěny byly i podrážděnost, obtíže s koncentrací a zvýrazněné úlekové reakce. V současné době tyto zjištěné symptomy i nadále ovlivňují kvalitu života poškozené. Bolestné a ztížení společenského uplatnění lze hodnotit až s odstupem minimálně jednoho roku. Prognóza uzdravení je pak nejistá, kdy ji zhoršuje její nízký věk, [REDAKCE], její způsob prožívání, kdy obtížněji vyjadřuje emoce, došlo ke stažení, prožívání uvnitř, jakož i sklon k psychosomatizaci. Obžalovaný sice není osobou blízkou ve smyslu rodinného příslušníka, nicméně patřil k okruhu [REDAKCE] a osob, které vnímala jako známé a bezpečné. Bylo by proto vhodné ji už vynechat z účasti na dalších úkonech trestního řízení, zejména pak ji nekonfrontovat s obžalovaným. Vhodné by bylo, aby se poškozená, ale i její [REDAKCE] podrobily psychoterapii, neboť ani [REDAKCE] poškozené se doposud nedokázala vypořádat s činem, který se měl poškozené stát. U hlavního líčení znalkyně k dotazu uvedla, že by bylo lepší nezletilou z výsledku u soudu už vynechat. Pokud by byla potřeba ji nějakým způsobem doslechnout, tak pak by bylo dobré to dělat v nějaké takové intimnější atmosféře, pokud možno s minimem účastníků a pokud možno bez konfrontace s obžalovaným. S poškozenou se dá mluvit o všem, ale, ať už to bude čtvrtý nebo desátý výsledek, tak v okamžiku, kdy trpí posttraumatickou stresovou poruchou, tak má tendenci samozřejmě se v rozhovoru o tom vyhýbat a každý nový rozhovor o té události budí úzkost. To samozřejmě v psychoterapii se děje taky, ale v psychoterapii je to nějakým způsobem ošetřené i prostředím, navázáním vztahů s psychoterapeutem, a má to cíl přijmout tu událost a nějakým způsobem se s ní smířit a minimalizovat potom ta rizika směrem do budoucna. Zatímco v okamžiku, kdy ona se poškozená ocitne v jednací síni, je to velmi intimní záležitost, to zneužití, je to pro ni velký úkol pro adaptaci. Jako [REDAKCE] holka, která bude stát najednou před tolika lidmi a bude muset hovořit o tom, co se jí stalo, v okamžiku, kdy by se tam ještě objevily nějaké zpochybnující otázky, tak bude strašně bezradná, strašně nejistá a opravdu ji to vrátí zase o kousek nazpátek.

Ze zprávy Magistrátu města [REDAKCE] (č.l. 359-360) jako orgánu sociálně-právní ochrany k poměrům poškozené pak nevyplývají žádné takové skutečnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o pravdivosti usvědčujících tvrzení poškozené. Aktuálně je [REDAKCE] třídy [REDAKCE] s velmi slabým prospěchem i v důsledku nedostatečné přípravy, což potvrzuje její zajištěné vysvědčení z [REDAKCE] ročníku (č.l. 364). Obžalovaný měl při jeho zadržení dne [REDAKCE] 2012 (č.l. 15-17) dle protokolu o jeho zadržení jako osoby podezřelé u sebe mj. i látkovou ledvinku černé barvy, o které se ve své výpovědi zmínila poškozená.

K vyšetření duševního stavu obžalovaného a k podání příslušného znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie byli přibráni soudní znalci MUDr. Luděk Daneš, CSc., a PhDr. Slavomil Hubálek (č.l. 70-102). MUDr. Luděk Daneš, CSc., byl u hlavního líčení rovněž vyslechnut (č.l. 473-475). Psychologická část daného znaleckého posudku, kterou vypracovával znalec PhDr. Slavomil Hubálek, jež krátce před nařízením hlavního líčení [REDAKCE], byla za souhlasu obžalovaného, státního zástupce přečtena. Dle znalců obžalovaný netrpěl a netrpí žádnou duševní chorobou a ani sexuální deviací. Jeho schopnosti rozpoznávací byly v době činu zachovány zcela, kdy i věděl, že poškozená je ještě „pod zákonem“, tedy že jí ještě nebylo 15 let. Jeho ovládací schopnosti pak byly sníženy v důsledku u něho zjištěné [REDAKCE], ale jen měrou nepodstatnou. Zvýšeně agresivní

není. Falopletysmografické vyšetření u něho prokázalo heterosexuální orientaci na dospělé ženy. Ochranné léčení u něho není nutné. Jinak jde o jedince [REDAKCE] s IQ [REDAKCE], což je pásmo [REDAKCE] ([REDAKCE]). Je simplexní, výchovně zanedbaný. Osobnost má extrémně primitivní, málo diferencovanou a nedostatečně a nepevně integrovanou, kdy na jednu stranu vykazuje typické psychopatické rysy ve smyslu naznačené nezdrženlivosti, nedostatečné vůle, ale na druhou stranu je submisivní, neagresivní, emočně tupý a bez empatie. Jeho hodnotová orientace je také velmi primitivní, pasivně přežívá na okraji společnosti, kdy je tolerován velkou [REDAKCE] rodinou. Nedostatečná pak je i úroveň jeho ovládní v oblasti sexuality, aniž by ale byl zvýšeně agresivní. Sexuální život měl chudý. Jeho psychosexuální vývoj je opožděný. Motivace jeho jednání pak plyne z jeho defektní, [REDAKCE] osobnosti a je náhradním sexuálním chováním typickým pro [REDAKCE] ([REDAKCE]) mladé muže bez partnerek. Na zátěžové situace reaguje únikovými reakcemi, stažením, smutkem a subdepresivitou. Kognitivní funkce má způsobilé k zapamatování a reprodukci prožitých dějů. Báživou lhavostí netrpí a nebyly u něho zjištěny ani sklony k záměrnému účelovému zkreslování nebo blokování informací ve svůj prospěch a lhaní, kdy čin v podstatě doznal. Jeho resocializace je možná, ale další osobnostní vývoj je nejistý s ohledem na jeho mentální defekt a zanedbanost.

Ve věci pak byli vyslechnuti svědci, kdy jde o rodinné příslušníky poškozené, kteří popsali, jak poškozenou udávající čin obžalovaného vyšel najevo. Ani od nich nebyly zjištěny žádné takové skutečnosti, které by vylučovaly pravdivost usvědčujících tvrzení poškozené. Členové rodiny obžalovaného se o události dověděli od [REDAKCE] poškozené, která k nim přišla a začala obžalovanému nadávat, obvinila ho z předmětného jednání a dala mu facku. Jsou přesvědčeni, že se obžalovaný žalovaného jednání nedopustil, což obžalovaný řekl po tomto incidentu na dotaz své [REDAKCE].

Výslechem svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 214-222, 446-454), [REDAKCE] poškozené, bylo zjištěno, že žije v [REDAKCE] s [REDAKCE], [REDAKCE] obžalovaného. O tom, že její [REDAKCE] měl znásilnit [REDAKCE] z [REDAKCE], kterým nemohl být nikdo jiný, než obžalovaný, se dozvěděla na přelomu [REDAKCE] a [REDAKCE] 2012 od své [REDAKCE], [REDAKCE] poškozené. [REDAKCE] jí to poté potvrdila a tak to šly společně hned oznámit na policii, kdy poté už se s ní [REDAKCE] o podrobnostech bavit nechtěla. Neřekla jí to jako první z obavy, že jí nebude věřit. [REDAKCE] dle ní nelže, pouze jednou v jejích cca 11-ti letech jí zapřela, že kouřila, kdy jí vysvětlila, že musí být pravdomluvná. Obžalovaný je občas navštěvoval, kdy u nich byl za [REDAKCE]. [REDAKCE] se s ním občas bavila, ale spíše si chodila hrát ven. Měsíčky měla [REDAKCE] od 11-ti let, kdy se společně bavily i o sexu s tím, aby si počkala na kluka, kterého bude mít opravdu ráda, třeba i do 20 let. Vysvětlila jí i termíny penis, vagina a sperma, ze kterého vznikají děti. Asi zná pojem „panna“ v tom smyslu, že je ještě poctivá, že s nikým nespala, ale o tomto pojmu se spolu nebavily. Po oznámení věci na [REDAKCE] zaznamenala zamlklost, kdy už v [REDAKCE] byla taková jiná, bez nálady, zatímco dříve jí [REDAKCE] přišla usměvavá, veselá, klidná a poslušná. S obžalovaným nikdy neměli žádný konflikt. [REDAKCE] věří. Nikdy neměla sklon k vymyšlení. Obžalovaný o ní věděl, že chodí teprve na [REDAKCE]. Po oznámení na policii obžalovaného potkala, kdy ho fyzicky napadla a řvala na něho, že měl znásilnit její [REDAKCE]. On řekl jenom to, že jí ubalil cigaretu a pak už jen beze slov koukal. O tom, že by od něho chtěla [REDAKCE] odpanit, neříkal. Když se ho pak jeho tomu

přítomná ■■■■ zeptala, zda to udělal, tak řekl, že „ne“, kdy při předchozím podaném vysvětlení uvedla, že na něm bylo patrné, že věděl, o co jde, neboť se po dotazu jeho ■■■■ klepal a vypadalo to, že se dokonce rozbřečí.

Svědčyně ■■■■ ■■■■ (č.l. 242-250, 464-469), ■■■■ poškozené, vypověděla, že se jí nezletilá ■■■■ skutečně svěřila, že ji měl obžalovaný znásilnit, o čemž informovala její ■■■■. ■■■■ do 5-ti let vychovávala. Jsou v pravidelném, v podstatě každodenním kontaktu. Považuje ji za pravdomluvnou, když jí lhala jen jednou ohledně kouření. ■■■■ se jí svěřila o víkendů před oznámením věci, a to poté, co k ní přijela od její ■■■■ a chtěla vědět, zda by u ní nemohla zůstat. Nejdříve nechtěla uvést žádný konkrétní důvod, ale bylo na ní vidět, že nebyla ve své kůži. Pouze posedávala, když jinak byla vždy hodně živá. Po vyptávání se na to, proč je taková divná, jí ■■■■ řekla: „■■■■, on mě znásilnil.“ U toho měla slzy v očích. Pak ale nechtěla říct kdo. Po chvíli ale řekla, že ■■■■ z ■■■■, a to takový malý, co nosí ledvinku. Došlo jí, že jde o obžalovaného ■■■■. K jejím dotazům jí ■■■■ potvrdila, že s ní spal, resp. odpověděla „ano“ na dotaz, jestli do ní vniknul. To rozbřečelo i svědkyni, která se na další podrobnosti proto už ani nebyla schopna ptát. Nejprve o tom řekla ■■■■ a váhala, jak to má říct ■■■■, tj. ■■■■. Té pak asi za 2 dny napsala zprávu přes počítač, aby hned přijela, že se něco stalo. Ta přijela autobusem do cca 2 hodin, kdy jí to pak sama ■■■■ řekla. Měla jí to popsat podrobněji. Svědkyni pak ■■■■ znovu potvrdila, že je to skutečně pravda. Její ■■■■ to hrozně rozzlobilo, začala rvát, že ■■■■ zabije. Všechny tři pak společně brečely a sebraly se to jít oznámit na policii. ■■■■ to ■■■■ neřekla proto, že se obávala, že jí to nebude věřit. I ona ■■■■ věří, když i po oznámení na policii s ní mluvila, aby si ověřila, zda si to nevymyslela, ale ona znovu zopakovala, že jí to udělal obžalovaný, že s ním nikdy nechodila, protože je fuj a smrdí. Časově nebyla schopna zařadit, kdy přesně se to mělo stát. Po večerech pak kňučela ze spaní, začala si okusovat nehty a celkově byla zamlklá. Přitom asi v polovině ■■■■ měla ve škole zvracet a pak zůstala asi týden doma, protože byla bledá, bylo jí špatně, kdy v podstatě ani nemohla mluvit. Tehdy ale snad měla mít měsíčky. Je přitom hodně dětská, kdy si hraje jen s mladšími dětmi, a to ještě i s panenkami. Nesnaží se o to, aby byla středem pozornosti. **Svědčyně** ■■■■ (č.l. 259-263), ■■■■ obžalovaného, která žije s ■■■■ poškozené, uvedla, že ona sama se s nezletilou ■■■■ nebavila o tom, jestli a co jí obžalovaný udělal. Vše ví jen z doslechu od její matky. Obžalovaný k nim docházel. Znal ■■■■ od malinka, od jejich cca 5-ti let. Vycházeli jako kamarádi, hrávali si spolu i s dalšími dětmi. ■■■■ chodila i do rodiny obžalovaného. Nezaznamenala, že by o sebe jeden nebo druhý projevovali jiný, než kamarádký zájem. Ona sama s obžalovaným a ani jeho ■■■■, kdy jeho ■■■■ je její ■■■■, nikdy neměla žádné konflikty. ■■■■ považuje za povahově dobré a slušné děvče. Nelže, pouze se nechtěla přiznat, že kouřila, kdy cigarety kradla ■■■■. Za slušného ale měla i obžalovaného. Asi před dvěma roky chodil s nějakou ■■■■, co už měla malé dítě, ale rozešel se s ní. Nechápe, jak a proč to mohl udělat, kdy si myslí, že to udělal, protože, když na něho vlítla ■■■■, tak nic neříkal, byl takový smutný a jen dal hlavu dolů. ■■■■ věděla, že mezi ■■■■ je sex povolen až od 18-ti, ač se to nedodrhuje. Je ještě dětská, kdy si hraje s menšími dětmi, např. na školu, vozí sousedům mimina a chodí ven se psem. Nikdy nemluvila o tom, že už by chtěla mít kluka či mít s někým sex. Svědkyně pak i vyloučila, že by se u nich fetovalo. Pouze příležitostně si s ■■■■

poškozené dají pivo na půl. ■■■■■ poškozené si občas zakouří trávu, ale ve vztahu ke ■■■■■ je to dobrá máma. Její ■■■■■ je už asi rok zavřený.

■■■■■ (č.l. 272-274), ■■■■■ poškozené, a ■■■■■ (č.l. 275-276), ■■■■■ poškozené, v rámci podaných vysvětlení shodně uvedli, že poškozená k ■■■■■ a ■■■■■ jezdila do nástupu ■■■■■ do VTOS v průběhu druhé poloviny roku 2011. Oba vyloučili, že by v ■■■■■ či ■■■■■ měla poškozená nějakého chlapce.

Svědčyně ■■■■■ ■■■■■ (č.l. 277-281, 471-473), ■■■■■ obžalovaného, charakterizovala obžalovaného za klidného, hodného a pracovitého, který by nikomu neublížil, a proto nevěří tomu, že by poškozenou znásilnil. O tom se dozvěděla tak, že byla přivolána k incidentu, kdy ■■■■■ poškozené, dle ní opilá a zfetovaná, jejího ■■■■■ na dvorku napadla. ■■■■■ i na její dotaz, zda to udělal, odpověděl, že „ne“. Později se ho ptala ještě znovu, kdy mu řekla, že potřebuje znát pravdu, protože to bude vyšetřovat policie, ale on to opět vyloučil. Říkal, že s ■■■■■ nikde nebyl. ■■■■■ k nim předtím normálně chodila, kdy si hrávala s malými ■■■■■ svědkyně. Byla to hodná holčička. Pokud jí ale nikdo nechtěl dát cigaretu, tak se naštvála. Konflikt s ní a ani s její ■■■■■ nebo ■■■■■ nikdy jejich rodiny žádný neměly. ■■■■■ k nim také chodil, pouštěl jim muziku. Podle ■■■■■ ■■■■■ si vždy společně užili hodně srandy. ■■■■■ s ■■■■■ nikdy nikde neviděla, a to ani kouřit. Její ■■■■■ jí říkala, že se jí ■■■■■ svěřila, že měla mít kluka v ■■■■■. Asi před dvěma roky měl obžalovaný cca ½ roku přítelkyni ■■■■■ s dítětem, ke které se chtěl do ■■■■■ nastěhovat, ale nedovolili mu to, protože jejich rodina jim nepřišla pro něho vhodná, když tam nikdo z nich nepracoval. S tou holkou se proto rozešel. **Svědék** ■■■■■ (č.l. 289-292, 455-458), ■■■■■ obžalovaného, vypověděl ve shodě s jeho ■■■■■, ■■■■■, že s rodinou poškozené neměli doposud žádné konflikty. Potom, co začala žít její ■■■■■ s jeho ■■■■■, což považuje za ostudu jejich rodiny, se moc nestýkali. Obžalovaný ale ■■■■■ nadále navštěvoval. Jinak nemohl pořád najít tu pravou, se kterou by se oženil a měl děti. Odstěhovat se k bývalé ■■■■■ mu skutečně nedovolili. Poté, co mu ■■■■■ řekla, že ■■■■■ napadla ■■■■■, že měl znásilnit její ■■■■■, se na to sám ■■■■■ zeptal. ■■■■■ mu řekl, že je to výmysl, že si jí vůbec nevšiml. Myslí si, že ■■■■■ z něho má respekt, a proto by si mu nedovolil lhát. ■■■■■ k nim chodila, hrála si s miminy jeho ■■■■■, zatímco s obžalovaným se nebavila. Její věk by odhadl na 11 až 12 let. K řece chodil ■■■■■ koupat psy. ■■■■■ obžalovaného **svědek** ■■■■■ (č.l. 299-303) tohoto považuje za svého nejlepšího kamaráda. Vždycky si všechno řekli. O sexu se ale spolu nikdy nebavili. Poškozená ■■■■■ k nim chodila, ale jen za jejich ■■■■■. S ním a obžalovaným se nikdy nebavila. Slyšel, že ■■■■■ fetuje trávu. Určitě kouřila, kdy i po něm chtěla zapálit cigaretu nebo cigaretu samotnou, když jí pro její nízký věk, který odhadoval na 11 až 12 let, nevyhověl, tak mu nadávala. Odpanit po něm nikdy nechtěla a neví o tom, že by to někdy chtěla po někom jiném. Obžalovaný mu vícekrát tvrdil, že on ■■■■■ neznásilnil. Když chodil obžalovaný s ■■■■■, tak s ní už určitě měl pohlavní styk, protože s ním čekala dítě, ale potratila. Pak už jinou holku neměl, protože se domluvili, že si najdou holky až oba najednou. Přes mobil se vícekrát koukali na porno, což je vzrušovalo. ■■■■■ pak 2x viděl při honění si čůráka doma v pokoji. Potom se o tom bavili, kdy mu ■■■■■ říkal, že si to dělá večer doma, že nikam jinam nechodí. Na porno se mu líbilo, když ženská kouřila chlapovi čůráka. **Svědčyně** ■■■■■ (č.l. 306-310, 458-460), ■■■■■ obžalovaného, vypověděla, že ■■■■■ k nim moc nechodila, maximálně 1x za 3 týdny. Ráda jí

pomáhala s péčí o malého ■■■■ svědkyně. Kvůli cigaretám pak chodila za její ■■■■. Byla pořád ještě dětská, kdy její věk odhadovala na cca 12 let. S obžalovaným ji nevídala. Zaznamenala, že se někdy její ■■■■ a ■■■■ ohledně ■■■■ dohadovaly, protože měla být drzá a oprsklá, což asi odpovídalo tomu, že když jí u nich kluci nechtěli dát cigarety, tak jim sprostě nadávala. Jinak ale zlá nebyla. O sexu se s ■■■■ nikdy nebavily. Ani o ■■■■, max. jen ohledně toho, že ■■■■ vadilo, že jí nechtěl dávat cigarety. Asi před rokem se jí ■■■■ zmínila o tom, že by měla mít kluka v ■■■■ a už není panna, což svědkyni vzhledem k věku ■■■■ překvapilo. Více se o tom ale nebavily. U toho byla i ■■■■ svědkyně ■■■■. Obžalovaný k řece chodil koupat psy s ostatníma klukama. **Svědkyně ■■■■ová** (č.l. 313-317, 461-464), další ■■■■ obžalovaného, pak uvedla, že ■■■■ brala jako nejmladší ■■■■u. Chodila k nim hodně často, někdy i každý den. Přišla jí jako normální holka, která občas nadávala na ■■■■, že jí nedává peníze, kdy pak neměla na cigarety. Její věk odhadovala na 14 let, ač jí bratři ■■■■ a i obžalovaný ■■■■ říkali, že si myslí, že jí bylo jen 12. ■■■■ k nim přitom chodila od malinka. Hrávala si hlavně s ■■■■, ■■■■ svědkyně, které jsou 4 roky. A také se velmi pěkně věnovala její mladší ■■■■. Sama nikdy ■■■■ cigarety nedala. Společně ale kouřily, když si ■■■■ donesla svoje cigarety. S obžalovaným je kouřit společně nikdy neviděla. ■■■■ se jí jednou svěřila, že se vyspala se svým klukem, jehož jméno si svědkyně už nepamatuje, ale měl být z ■■■■. Psát si měli přes facebook. Vynadala jí kvůli tomu, protože na to ještě neměla věk. U nich doma byly vychované tak, že by měly mít pohlavní styk až od 18-ti let. **Svědék ■■■■** (č.l. 322-326, 469-471), ■■■■ obžalovaného, vypověděl, že se mu obžalovaný svěřil, že už měl více holek. Jednou z nich byla ■■■■ ze ■■■■, se kterou měl mít pohlavní styk. O poškozené se nikdy nebavili. Svědek ji bral za hodnou holku, se kterou se zdravili. Cigarety jí na žádost její ■■■■ nedávali. O sexu se s ■■■■ nikdy nebavil, tedy ani o tom, že by chtěla odpanit. O tom mu neříkal ani obžalovaný, že by to po něm chtěla. Tím se mu nepochlubil ani žádný jiný z tamních kluků. Byl u toho, kdy obžalovaného napadla ■■■■ ■■■■, že ji měl znásilnit. Obžalovaný tvrdil, že to neudělal. Když se ho na to sám potom znovu zeptal, tak mu obžalovaný řekl, že by si to nikdy nedovolil. **Svědék ■■■■** (č.l. 336-340), ■■■■ svědkyně ■■■■, dle jeho výpovědi také nikdy neviděl obžalovaného s poškozenou, že by spolu byli někde sami a kouřili cigarety, byť ■■■■ jinak cigarety sháněla a svědek jí párkrát cigaretu ubalil. S obžalovaným se o sexu nikdy nebavil. Ví, že u nich po nějakou dobu žil a spal v jedné posteli s nějakou ■■■■, se kterou se pak ale rozešli. Po něm nikdy ■■■■ nechtěla odpanit. Měla ale mít nějakého kluka v ■■■■. O tom, že by po něm chtěla odpanění, mu neříkal ani obžalovaný a ani jiný z chlapů. Sám se ■■■■ ptal, jestli ■■■■ znásilnil, kdy on mu řekl, že není blázen, že by to neudělal, že má rád dospělé holky. S malou ■■■■ se o tom nebavili. Její věk odhadoval na 14 až 15 let. Neví o tom, že by v její rodině někdo nadměrně pil.

Svědék ■■■■ ■■■■ (č.l. 346), ■■■■ poškozené, v podaném vysvětlení uvedl, že i on byl přítomen incidentu, kdy ■■■■, ■■■■ poškozené, „vlítla“ na obžalovaného kvůli tomu, že měl nezletilou ■■■■ znásilnit. Obžalovaný byl zamlklý a jakoby vystrašený, což působilo tak, jakoby neměl čisté svědomí. Což prostřednictvím podaného vysvětlení potvrdil i jeho ■■■■ a ■■■■ svědkyně ■■■■. ■■■■ (č.l. 347-349) potvrdila cca 2 - 3 měsíční i intimní poměr

s obžalovaným, ale už před cca 3 roky. Při sexu to obžalovaný uměl. Těhotná s ním nikdy nebyla, kdy se s ním rozešla na přání svých rodičů, nikoli pod vlivem rodičů obžalovaného.

██████████, ██████ poškozené, na protokol o vydání věci (č.l. 239-241) vydala 2 ks riflí její ██████, z nichž jedny mohla mít v době činu na sobě a dle ní nebyly dlouhodobě prány, tj. případně už od doby spáchání poškozenou udávaného činu. Ohledně nich pak bylo vypracováno odborné vyjádření z odvětví biologie k zajištění případných biologických stop, zejména spermatu, jehož přítomnost však zjištěna nebyla (č.l. 237-238).

Obžalovaný se hájil tím, že ho poškozená svedla a že se mu soulož na ní v podstatě ani vykonat nepodařilo. Jeho výpověď je však vyvrácena svědeckou výpovědí poškozené nezletilé ██████████, která opakovaně potvrdila, že obžalovaný na ní proti její vůli vykonal soulož na odlehlém místě, na které ji vylákal. Zde ji srazil k zemi, svlékl na dolní polovinu těla, nalehl na ni a ruce jí dal nad hlavu. V rámci prověrky její výpovědi na místě pak označila místo, kde k jí udávanému činu došlo. Pravdivost výpovědi poškozené potom potvrzuje jednak její gynekologické vyšetření, kdy byl potvrzen defekt hymenu, a jednak i závěry pedopsychologického znaleckého posudku, který na ni byl vypracován a kdy znalkyně dospěla k závěru, že poškozenou udávaný popis toho, co měla prožít, působí věrohodně, kdy jejím sdělením odpovídá i celý neverbální projev. Nebyl zjištěn žádný motiv k tomu, aby si poškozená k tíži obžalovaného vymyslela to, co uvádí. V podstatě by vzhledem ke své intelektové výbavě ani nebyla schopna si něco takového vymyslet a opakovaně to posléze uvádět, aniž by její případné konfabulace nebyly zjistitelné. Její projev v rámci prováděného výslechu, který byl časově i dlouhý, byl vůči soudu přesvědčivý. Rodiny poškozené a obžalovaného se znaly a až do předmětné události mezi nimi nebyly žádné konflikty. U poškozené byla i prokázána posttraumatická stresová porucha, což odůvodňuje závěr, že její soulož s obžalovaným nebyla dobrovolná, ale došlo k ní proti její vůli, jak poškozená popisuje. To, že by poškozená měla již před danou událostí známost s jiným chlapcem, popřípadě s ním i intimní styk, se dle soudu neprokázalo. S touto skutečností přišli v rámci své výpovědi někteří členové rodiny obžalovaného, naopak ██████ a ██████ poškozené to s ohledem na její zájmy a chování vyloučily, a dle soudu toto potvrzuje i chování a odpovědi poškozené v rámci jejího výslechu.

Obžalovaný se předmětným jednáním dopustil zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku, kdy jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin souloží, na dítěti mladším patnácti let a způsobil činem těžkou újmu na zdraví, a to posttraumatickou stresovou poruchu. Obžalovaný jednal proti vůli poškozené za použití násilí s využitím své fyzické síly, kdy ji povalil a následně jí během soulože držel ruce nad hlavou, aby jí znesnadnil se mu účinně bránit. Poškozená toto ze strachu činila pouze slovně, na což obžalovaný nereagoval. K souloží zde skutečně došlo. Poškozená setrvává na tom, že jí obžalovaný zavedl penis do vagíny, když se mu to nejdříve nedařilo a delší dobu na ní vykonával kopulační pohyby. Jeho penis v sobě i cítila. Bolelo ji to. To, že pohlavní styk v minulosti skutečně měla, potvrzuje lékařská zpráva ██████. ██████████, kterou blížeji objasnil ve svém podaném znaleckém posudku gynekologickém a u hlavního líčení **znalec MUDr. Jiří Vambra**. Výpovědi nezletilé není dle soudu důvod nevěřit. Tato byla spontánní jak v přípravném řízení, což mohl soud shlédnout na promítnutém videozáznamu, tak

následně i u hlavního líčení. Poškozená se v obou případech chovala dětsky v reakci na jí pokládané otázky a i vzhledově vypadala na nižší věk, než ve skutečnosti má. Odpovídá to i popisu ■■■■■ a ■■■■■, že se jako dítě chová, hraje si. Popřela, že by před touto událostí měla chlapce, nebo intimní styk, což odpovídá i jejímu vzhledu, chování a nakonec i zájmům, které, jak bylo uvedeno, popsala její rodina. Do té doby neměla vůči obžalovanému negativní vztah, brala ho jako člena rodiny, což sama doznává a neměla tedy ani důvod ho falešně obviňovat, což tvrdí obhajoba. Dané jednání potvrzuje i zjištěná posttraumatická stresová porucha (viz níže). Obžalovaný vykonal soulož na poškozené v době, kdy jí bylo teprve ■■■ let, přičemž sám připustil, že věděl, že poškozené by ještě nemuselo být 15 let. To, že tuto skutečnost musel vědět, potvrzují i rodinní příslušníci nezletilé s ohledem na to, že ji dlouhodobě znal. O věku poškozené měli přehled i všichni rodinní příslušníci obžalovaného, jak vyplynulo z jejich výpovědí. Zjištěnou posttraumatickou stresovou poruchu, která se u poškozené rozvinula v příčinné souvislosti s žalovaným jednáním, je pak na místě z hlediska právního považovat za těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, tj. ve smyslu delší dobu trvající poruchy zdraví, když u poškozené přetrvávala v nejzávažnější formě minimálně 5 měsíců (bráno do doby vypracování znaleckých posudků na poškozenou, kdy byla posttraumatická porucha konstatována) a v lehčí formě, která již tolik kvalitativně neovlivňovala její život, pokračovala i dále. Sama poškozená to nedokázala specifikovat, její ■■■■■ v době hlavního líčení ale konstatovala již zlepšení spánku. Zmíněná událost měla negativní dopad na kvalitní každodenní život poškozené a další její osobnostní vývoj. Projevovalo se to (nejzávažnější období) zejména v neodbytném znovuvybavování prožitého traumatu, obtížích s usínáním i udržením spánku, podrážděnosti, emoční lability, obtížích s koncentrací a přehnaných úlekových reakcích. Tyto potíže popsala znalkyně psychiatrická a psychologka a blížeji je rozvedla i sama nezletilá, dále i její ■■■■■ (■■■■■, ■■■■■). Jak uvedla ■■■■■ nezletilé, rodina se musela z místa původního bydliště přestěhovat do ■■■■■, přestala se stýkat s původními známými a příbuznými. ■■■■■ byla po události zamlklá, měla problémy se spaním. Její ■■■■■ uvádí, že zvracela i ve škole, o čemž byla vyrozuměna učitelkou (č.l. 246). Nezletilá se o tom zmiňuje na č.l. 626 (nemohla spát, měla to před očima), stále se jí to připomínalo, nedokázala se ve škole soustředit (č.l. 627), měla hnusné sny (č.l. 630). Přestala chodit do ■■■■■, protože se jí to připomínalo. Po období minimálně 5 měsíců tak byl výrazně narušen a ovlivněn běžný život poškozené. Obžalovaný přitom jednal výlučně pro vlastní nezdrženlivé sexuální uspokojení, tedy úmyslně dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Poškozená pro něho byla aktuálně jediným a snadno dostupným objektem. Znalecké vyšetření jeho duševního stavu pak jeho trestní odpovědnost nevyloučilo.

K osobě obžalovaného ■■■■■ z opisu rejstříku trestů (č.l. 365) bylo zjištěno, že se na obžalovaného hledí, jako kdyby nebyl soudně trestán. Má zde jeden již nezohlednitelný záznam k podmíněnému odsouzení pro majetkovou trestnou činnost z roku 2007. Ze zprávy obce ■■■■■ (č.l. 368) vyplývá, že nebyl projednáván pro přestupek. Ze zprávy úřadu práce, pracoviště ■■■■■ (č.l. 378-380), není příjemcem žádných dávek státní sociální podpory a ani hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, ač už ode dne 13.5.2010 je evidován jako uchazeč o zprostředkování zaměstnání.

Obžalovaný svým jednáním porušil trestněprávně chráněný zájem na ochraně lidské důstojnosti a osobní rozhodovací svobody člověka v sexuální oblasti, ale i zájem na tom, aby

vývoj nezletilých osob probíhal pokud možno zdravě a bez narušení, které jim může způsobit jednak právě sexuálně-delikventní jednání, což podstatně zvyšuje společenskou škodlivost jeho jednání, která je vysoká, když se ve smyslu § 14 odst. 3 tr. zákoníku dokonce jedná o zvlášť závažnou úmyslnou trestnou činnost. Přitěžující okolnosti u něho zjištěny nebyly. Polehčující okolnost je shledávána v tom, že se na obžalovaného hledí, že doposud vedl řádný život (§ 41 písm. o) tr. zákoníku).

V novém hlavním líčení po zrušení prvotního rozsudku se potvrdily prvotní závěry soudu, a proto **byl obžalovanému uložen stejný trest jako v původním zrušeném rozsudku, tedy** podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku na samé spodní hranici **v trvání pěti let**. Jak již soud dříve uvedl, jde o první nepodmíněné odsouzení obžalovaného, které na něho jistě bude mít svůj vliv i s ohledem na odtržení od rodiny, kdy, jak vyplynulo z provedených důkazů, k němu nebylo negativních připomínek, pracoval. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku byl **obžalovaný** pro výkon tohoto trestu **zařazen do věznice s dozorem**. Soud dospěl k závěru, že toto zařazení postačuje k převýchově obžalovaného, i přesto, že by jinak měl být zařazen, s ohledem na délku trestu, dle zákona do přísnějšího typu věznice, a to do věznice s ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku). Soud vzal přitom v úvahu psychiatrický a psychologický znalecký posudek, který byl na obžalovaného vypracován, kdy přihlédl k hodnocení jeho osoby a předmětné zařazení dle jeho názoru dostatečně splní svůj účel.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **lze podat odvolání**, které musí být podáno **do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku, a to ke **Krajskému soudu v Hradci Králové**, když o případném odvolání bude rozhodovat **Vrchní soud v Praze**.

Práva odvolání se **nemůže** domáhat ten, kdo se tohoto oprávnění výslovně vzdal.

Včas podané odvolání **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,

obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a

poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, obžalovaného a jeho obhájce, poškozeného a jeho zmocněnce a zúčastněné osoby a jejího zmocněnce náležitosti obsahu odvolání uvedené v ust. § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve je

předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů s upozorněním, že jinak bude jejich **odvolání odmítnuto**.

V Hradci Králové dne 19.3.2014

Předseda senátu:
JUDr. Luboš **SOVÁK** v. r.

Za správnost vyhotovení:

██████████